

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență :
Președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013 declarate de către avocatul Corneliu Ciobanu în numele condamnatului **Popa Ion** și condamnatul, în propria cauză,

C O N S T A T Ă :

1. Prin decizia Tribunalului Chișinău din 10 decembrie 1999, Popa Ion a fost condamnat în baza art. art. 121 alin. (2) pct. 3), 6) și 7); 88 pct. 1), 6); 120 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 39 Cod penal (redacția an. 1961) la 18 (optsprezece) ani închisoare.

Prin încheierea judecătoriei Orhei din 11 iunie 2009, a fost admisă cererea condamnatului privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, acesta fiind eliberat pe termenul neispășit de pedeapsă conform sentinței de condamnare și anume 3 (trei) ani, 8 (opt) luni și 22 (douăzeci și două) zile.

2. Biroul probațiune Rîșcani, mun. Chișinău a înaintat un demers privind anularea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate.

3. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2012, demersul a fost respins, ca neîntemeiat, menționând că nu au fost prezentate date concludente privind eschivarea cu premeditare a condamnatului de la executarea pedepsei, sau încălcarea cărorva restricții.

4. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și anularea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen aplicate inculpatului, cu trimiterea acestuia pentru a executa termenul de pedeapsă neexecutat.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 ianuarie 2013, a fost admis recursul, casată încheierea, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea hotărârii sale, instanța de recurs a indicat că condamnatul a încălcat ordinea publică, fapt pentru care a fost sancționat, iar instanța de fond, respingând demersul Biroului de probațiune a ignorat, astfel prevederile art. 91 alin. (8) lit. a) Cod penal. Totodată, s-a indicat că încălcarea sus vizată nu a permis instanței de recurs de a examina cazul contravențional fără a întoarce dosarul la o nouă examinare.

6. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013, demersul a fost respins, ca neîntemeiat, menționându-se că la materialele cauzei nu au

fost anexate date care ar confirma încălcarea restricțiilor și obligațiilor impuse condamnatului, precum și nu a fost probat faptul comiterii unei contravenții de către acesta.

7. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și anularea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen aplicate inculpatului, cu trimiterea acestuia pentru a executa termenul de pedeapsă neexecutat.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013, a fost admis recursul, casată încheierea prin care s-a respins ca neîntemeiat demersul Biroului probațiune Rîșcani, mun. Chișinău privind anularea liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate de 3 (trei) ani 8 (opt) luni 22 (douăzeci și două) zile închisoare.

8.1. Instanța de recurs a indicat că încheierea urma a fi casată, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Aceasta și-a motivat soluția constatând faptul că încheierea instanței de fond a cuprins doar o relatare exhaustivă a normelor legale, fără însă a lua în considerație și a verifica faptul că la 19.12.2012 de către judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău condamnatul a fost sancționat în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional la amendă în mărime de 25 u.c., hotărîre, care la acel moment nu era irevocabilă, fiind remisă de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Astfel, doar în urma stabilirii acestor circumstanțe, instanța de judecată putea stabili legalitatea admiterii sau respingerii demersului Biroului de probațiune Rîșcani, mun. Chișinău.

8.2. Încheierea judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013 a fost atacată cu recurs de către condamnat, care a solicitat pronunțarea unei hotărîri echitabile în privința sa.

8.3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2013, a fost respins ca inadmisibil recursul.

8.4. În motivarea soluției sale instanța de recurs a indicat că Curtea de apel a examinat fondul cauzei pronunțând decizia din 14 mai 2013, nefiind posibil a se expune repetat pe acest caz.

9. Decizia instanței de recurs din 14 mai 2013 este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Corneliu Ciobanu în numele condamnatului, care a solicitat casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel și de către condamnat, care a solicitat casarea acesteia cu eliberarea sa din detenție.

9.1. În motivarea recursului său, avocatul indică asupra corectitudinii soluției instanței de recurs din 14 mai 2013 prin care s-a motivat necesitatea remiterii cauzei la rejudecare pînă la aprecierea asupra vinovăției condamnatului în comiterea contravenției sus vizate, însă critică soluția de admitere a demersului Biroului probațiune Rîșcani, mun. Chișinău.

9.2. În motivarea recursului său, condamnatul indică asupra lipsei vreunui temei de anulare a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, odată ce chiar prin hotărîrea judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2013 s-a încetat procesul contravențional în privința sa pe învinuirea în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. art. 3 alin. (1), 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3), 5) Cod de procedură penală prevăd că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise **doar la judecarea cauzei**, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 469 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, adică în legătură cu chestiunile care urmează să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind faptul că, recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10.1. În afară de temeiurile pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal mai reține și faptul că în partea descriptivă a deciziei instanței de recurs din 14 mai 2013 se constată necesitatea casării încheierii judecătorești Rîșcani, mun. Chișinău din 16 aprilie 2013, cu remiterea cauzei la o nouă examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Această soluție a fost argumentată prin faptul că prin încheierea sus vizată a instanței de fond s-a efectuat doar o relatare exhaustivă a normelor legale, fără a se lua în considerație și a se verifica faptul că la 19.12.2012 de către judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău condamnatul a fost sancționat în temeiul art. 78 alin. (2) Cod contravențional, hotărîre care la acel moment nu era irevocabilă, fiind remisă de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată. Anume soluția cu privire la presupusa contravenție comisă de către inculpat urma să stea la baza aprecierii legalității admiterii sau respingerii demersului Biroului de probațiune Rîșcani, mun. Chișinău.

În contextul enunțat, Colegiul penal reține că din conținutul deciziei instanței de recurs din 14 mai 2013, rezultă că cauza dată urma să fie remisă la rejudecare în instanța

de fond (judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău) pentru a fi soluționat fondul cauzei, însă dispozitivul deciziei nu conține o soluție clară care să nu trezească suspiciuni. În atare situație recurentul și apărătorul său nu sunt lipsiți de dreptul de a cere instanței de recurs (Curtea de Apel Chișinău) să corecteze eroarea materială evidentă.

11. În conformitate cu prevederile art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013 declarate de către avocatul Corneliu Ciobanu în numele condamnatului **Popa Ion** și condamnatul, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti